

Sygn. akt II AKz 219/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie

na posiedzeniu w składzie:

Przewodniczący:	SSA Piotr Moskwa (spr.)
Sędziowie:	SSA Zbigniew Różański SSA Edward Loryś
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Szemberski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie

– Mariusza Chudzika,

po rozpoznaniu w sprawie podejrzanego **M. K.**

z powodu zażalenia prokuratora Prokuratury Rejonowej w S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 12 listopada 2013 r., sygn. akt II Kp 335/13

o nieuwzględnieniu wniosku o zwolnienie z zachowania tajemnicy bankowej

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a:

u t r z y m a ć w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 6 listopada 2013 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w S. zwrócił się do Sądu Okręgowego w Krośnie o wyrażenie zgody na udostępnienie informacji stanowiących tajemnicę bankową, a dotyczących udzielenia informacji o danych osobowych właściciela konta założonego w (...)Banku Spółdzielczym Oddział w D. oraz osób upoważnionych do tego konta bankowego, ponadto udzielenia informacji czy na to konto w okresie od 14 kwietnia 2013 r. do 5 czerwca 2013r. wpłynęła kwota 2 000 zł tytułem zaliczki na kantówkę drewnianą od B. M., a także udostępnienia wydruku transakcji dokonywanych z tego rachunku w okresie od 14 kwietnia 2013 r. do 1 października 2013 r. z podaniem osób dokonywujących wypłat, miejsc ich dokonywania (bank, bankomat wraz z adresem oraz dokładną godziną operacji).

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w Krośnie nie uwzględnił wniosku prokuratora uznając, że ze względu na fakt, iż w dniu 24 października 2013 r. postawiono M. K. zarzut i postępowanie wkroczyło w fazę in

personam to uzyskanie informacji stanowiących tajemnicę bankową nie wymaga już zgody Sądu Okręgowego, a o te informacje może wystąpić oskarżyciel publiczny.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył prokurator zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na błędnym uznaniu, że uzyskanie przez prokuratora informacji stanowiących tajemnicę bankową nie wymaga zgody Sądu Okręgowego, ponieważ postępowanie karne wkroczyło w fazę in personam tj. przeciwko M. K., podczas gdy z pisma przekazanego przez (...) Bank Spółdzielczy wynika, że podejrzany nie jest właścicielem i posiadaczem rachunku bankowego, na który pokrzywdzona dokonała wpłaty zaliczki.

Wskazując na ten zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny miał na uwadze, co następuje:

W realiach niniejszej sprawy zasadnym było utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie, jednak z innych względów, niż te wskazane w uzasadnieniu tegoż orzeczenia.

Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 105 ust. 1 pkt 2 ppkt b ustawy Prawo bankowe (Dz. U. 2012 r., poz.1376 j.t. ze zm.) bank ma obowiązek udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy zawartej z bankiem, w zakresie informacji dotyczących tej osoby fizycznej.

Zgodzić się natomiast należy ze skarżącym, iż w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że tylko podejrzany jest dysponentem wskazanego konta bankowego. Z treści wyjaśnień podejrzanego M. K. wynika, że konto bankowe na które pokrzywdzona przelała zaliczkę jest wspólnym kontem jego i jego żony E. K.. Z kolei zaś z treści notatki urzędowej (k.13) wynika, że jest to konto firmowe zakładu produkcyjno-handlowego w H..

Uszło również uwadze Sądu Okręgowego, że prokurator zwracał się do (...) Banku Spółdzielczego Oddział w D. o udostępnienie tych informacji, ale bank odmówił ich udzielenia z uwagi na brak tożsamości osoby podejrzanego i posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną.

Słusznie wskazał więc prokurator, że w realiach niniejszej sprawy, w fazie postępowania przygotowawczego in personam mógł on jedynie wystąpić z wnioskiem o udzielenie zgody na udostępnienie tych informacji na podstawie art. 106 b ustawy Prawo bankowe.

Przewidziana jednak w wyżej wymienionym przepisie instytucja zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy bankowej ma charakter gwarancyjny, co oznacza, że zgodę na ujawnienie danych objętych tajemnicą bankową można udzielić jedynie wówczas, gdy jest to niezbędne dla realizacji celów toczącego się postępowania i gdy brak jest możliwości dokonania ustaleń w oparciu o dostępne w innej drodze dowody. Sąd rozpoznając taki wniosek, mając na względzie wyjątkowy charakter tego instrumentu, winien wnikliwie te okoliczności zbadać, a więc ustalić, czy w sprawie konieczne jest stosowanie tego przepisu wyjątkowego, czy też prokurator może zgromadzić niezbędne dowody bez potrzeby uchylania tajemnicy bankowej.

Z treści materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym w szczególności z potwierdzenia wykonania przelewu (k. 4) oraz zeznań pokrzywdzonej wynika, iż zaliczka w wysokości 2000 zł została wpłacona na konto bankowe wskazane przez M. K.. Ponadto, co istotne, M. K. przyznał, iż otrzymał do B. M. zaliczkę w wyżej wymienionej kwocie.

Niewyjaśnioną kwestią pozostaje jedynie to czy ta zaliczka została przez niego zwrócona. Pokrzywdzona B. M. utrzymuje, iż kwota ta nie została jej zwrócona, zaś M. K. utrzymuje, że wręczył tę kwotę osobiście pokrzywdzonej, ale nie ma na to pokwitowania.

W świetle powyższego udzielenie zgody na udostępnienie informacji stanowiących tajemnicę bankową szczegółowo opisanych we wniosku prokuratora nie znajduje uzasadnienia.

Z uwagi na powyższe oraz na fakt, iż wniosek prokuratora nie wykazał w sposób przekonywający okoliczności uzasadniających potrzebę udostępnienia informacji, co jest warunkiem koniecznym w myśl art. 106 b pkt 2 ppkt 3 Prawa bankowego do podjęcia przez sąd decyzji o uchyleniu tajemnicy bankowej, Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.